

Podcast om scenekunst

Både i Danmark og ude i den store verden vimler det med gode podcasts om scenekunst og film med skuespillere som fortællere. Få også en begynderguide til podcast.

Små teatre

For skuespillere ændrer arbejdsvilkårene sig en del, når man går fra de store teaterscener til de små eller den anden vej. Vi kigger nærmere på udfordringerne på små teatre.

Stor tilfredshed med DSF

Tilfredsheden med Dansk Skuespillerforbund har aldrig været større hos medlemmerne. En undersøgelse viser, at den er markant større end i andre fagforbund.

#02 2019

MAGASINET

SCENELIV

SANG • DANS • TEATER • FILM / UDGIVET AF DANSK SKUESPILLERFORBUND

Tema:

**Køn,
intimitet og
ligestilling**

SEKRETARIAT FOR DANSK SKUESPILLERFORBUND OG FILMEX

SILVER
PurePrint® by KLS
Produceret 100 % biobaseret
af KLS PurePrint A/S

No. 001
**KLIMA-NEUTRAL
TRYKSAG**

MIX
Papir fra
ansvarlige kilder
FSC® C022933

SCENELIV udgives af Dansk Skuespillerforbund og udkommer 8 gange årligt.
Oplag: 2.700 eks. - Abonnement: 425 kr. årligt

MAGASINET SCENELIV

Dansk Skuespillerforbund,
Tagensvej 85, 3. sal
2200 København N
Telefon: 33 24 22 00
Mandag-fredag 9-12 og 13-15.
dsf@skuespillerforbundet.dk
www.skuespillerforbundet.dk

Artikler, læserbreve og lign. sendes til:
jwj@skuespillerforbundet.dk
Redaktion:
Jacob Wendt Jensen (redaktør)
Benjamin Boe Rasmussen (ansvarshavende)

Annoncer sendes til: Jette Rydder
jr@skuespillerforbundet.dk
(Debatindlæg, anmeldelser, mindeord osv. må
maks. fylde 2800 anslag inkl. mellemrum)

Tryk: KLS Grafisk Hus
Design: FXA

ANNONCEPRISER OG FORMATER (b x h)

Helside annonce (170 x 270) 9.000 kr.
Bagsiden (190 x 260 + beskæring) 9.000 kr.
2/3 side annonce (170 x 192) 6.500 kr.
1/2 side annonce (170 x 133) 5.000 kr.
1/3 side annonce - horisontal (170 x 60) 2.500 kr.
1/3 side annonce - vertikal (54 x 270) 3.500 kr.
Visitkort-annonce (83 x 58) 700 kr.
(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)
Medlemsannoncer (83 x 58) 350 kr.
(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)

Annoncemateriale skal afleveres i pdf-format.
Alle priser tillægges moms.

Særlige annoncønsker:
Kontakt Jette Rydder - tlf. 33 24 22 00

DSF'S BESTYRELSE

Benjamin Boe Rasmussen (formand), Anne Voigt Christiansen, Christian Gade Bjerrum, Christine Exner, Jakob Faueryby, Johanne Nøregård-Nielsen, Kirstine Hedrup, Linnea Voss, Magnus Bruun, Maria Hanke, Max-Emil Nissen, Peder Holm Johansen, Philippa Cold, Rebekka Lund, Søren Bang Jensen, Adam Brix (suppleant), Jakob Svarre Juhl (suppleant).

DSF'S SEKRETARIAT

Formand: Benjamin Boe Rasmussen
Sekretariatschef: Anna-Katrine Olsen
Vicesekretariatschef: Kim Hansen
Chefjurister:
Maj Hagstrøm og Magnus Homann Poulsen
Juridiske konsulent: Morten Lisby
Socialkonsulent: Nanna Møller
Sekretær: Hanne Arlund
Kursuskoordinator: Karin Iwersen
Sekretær for formand og sekretariatschef:
Tine Fangel
Regnskabschef og Filmex: Heidi Holm Madsen
Webmaster og Filmex: Jette Rydder
Håndbog og Filmex: Kristine Staffeldt
IT-manager og Filmex: Sengül Kaya-Mortensen
IT-support og Filmex: Kasper Grande
Filmex: Dorte Wriedt
Reception: Bente Wittenborg
Kommunikationsmedarb.: Katrin N. von Linstow
DSF Studio: Anne-Mette S. Saugsbjerg

DEADLINE TIL NÆSTE NUMMER: 26. MARTS 2019

Invitation til generalforsamling og forårsfest

Så er det igen blevet tid til Dansk Skuespillerforbunds generalforsamling, til bestyrelsesvalg og ikke mindst forbundets store forårsfest. Det sker søndag 26. maj 2019 i DGI-byen, Tietgensgade 65, 1704 København V. Vi begynder kl. 12.15, men man kan indskrive sig allerede kl. 11.30.

Forårsfest

Vi håber, at rigtig mange efterfølgende vil være med til at afslutte en spændende dag i faglighedens tegn og deltage i den efterfølgende fest med musik, hygge og god mad. Drikkevarer kan købes til rimelige priser.

Indkaldelse

14 dage før generalforsamlingen modtager alle medlemmer, som sidste år, indkaldelsen pr. mail. Derfor er det ekstra vigtigt, at du sikrer dig, at vi har din mailadresse og at den stadig gælder. Du kan selv tjekke og rette dine kontaktoplysninger i Skuespillerhåndbogen, men hvis du får problemer, er du velkommen til at kontakte Hanne Arlund.

Hvis du af den ene eller anden grund ønsker at blive ved med at modtage indkaldelserne med posten, har du fortsat mulighed for det, men så skal du skrive til os og gøre os opmærksom på det.

Ugentligt socialt mødested for film- og scenekunstnere

- Vi mødes over et slag badminton

Badmintonklubben er skabt for at lave et ugentligt mødested, hvor man kan komme og have det sjovt, møde andre kollegaer og personer i andre faggrupper i branchen i et uformelt sportsligt rum. Her kan murene til hinanden brydes ned og man kan lære hinanden at kende.

Det er helt gratis at være medlem, og kræver kun at du har en professionel tilknytning til branchen. Det er en hygge- og motionistklub. Man må gerne svede, men det er ikke et must. Man må gerne hade sport og konkurrence og man må også gerne elske det og bare ville vinde HVER gang. Men du behøver ikke kunne ramme en bold for at være med. Der spilles 1 gang om ugen om formiddagen kl. 10-11 i Nørrebrohallen.

Find gruppen på facebook: Badminton for film- og scenekunstnere
<https://www.facebook.com/groups/232614154345628/>

#02 2019

TEMA: NYE USKREVNE REGLER OM KØN OG INTIMITET I FILM OG TEATER

4-10

I løbet af det seneste halvandet år er meget kastet op i luften i den verden, scenekunstnere arbejder i. Efter #MeToo-bølgen ryddes der op i alle hjørner og godt det samme. Det giver nye arbejdsmetoder og nye skrevne eller uskrevne regler. Vi ser nærmere på, hvem der kan tillade sig at spille hvilket køn, set i forhold til hvilket køn man selv er. Og vi stiller spørgsmålet om, hvorvidt der skal være en intimofficer på danske film- og teaterproduktioner? Og ser på ligestilling i scenekunstbranchen gennem tiderne.

NY UNDERSØGELSE VISER STOR TILFREDSHED MED DSF

12

Da Dansk Skuespillerforbund for første gang fik lavet en tilfredshedsundersøgelse i 2016, var resultatet virkeligt godt. I den nyeste undersøgelse er resultatet endnu bedre. Fra MSI Research, der har udført undersøgelse, lyder tilbagemeldingen: "Vi har aldrig set noget lignende," og ordene skal forstås som set i sammenhæng med andre faglige organisationer. Både formand og bestyrelse benytter udsagnet fra de glade medlemmer til at gå endnu skarpere efter den oprindelige strategi.

FÅ NY INSPIRATION PÅ PODCAST

14

Podcast lyder måske som et meget moderne begreb, men kort fortalt er det bare radio, man kan høre, når man vil. Der findes efterhånden mange forskellige podcasts, der tager sit udgangspunkt i skuespil, hvor skuespillerne kommer til orde. Længere inde i bladet kan man læse en guide over de bedste fra både ind- og udland. Blandt andet kan man lære 'Actors1by1', 'Den 4. væg' og 'AKT 1' bedre at kende. Og der er hjælp til, hvordan du kommer i gang med at høre podcast, hvis du skulle risikere at være nybegynder.

FORDELE OG ULEMPER VED SMÅ TEATRE

18

Værktøjerne er måske de samme, men det er ikke ligegyldigt, hvordan man bruger dem i henholdsvis en lille og en stor teatersal. Om en skuespiller optræder for omkring tusind mennesker i en stor teatersal eller for et godt stykke under 100 på en lille scene. Magnus Bruun og Sarah Boberg fortæller om forskellene på de to arbejdsoplevelser. "Der er en anden koncentration i et lille rum," lyder det blandt andet om de små scener, hvor en skuespiller kan mærke opmærksomheden på en anden måde. Og forstyrrelserne som når et medlem af publikum fisker sin mobiltelefon frem.

FORSIDEFOTO:

Carsten Svendsen og Mads Rømer Brolin-Tani i musical-udgaven af 'En kort en lang'. Foto: Ulrik Jantzen.

Foto: Sarah Bender

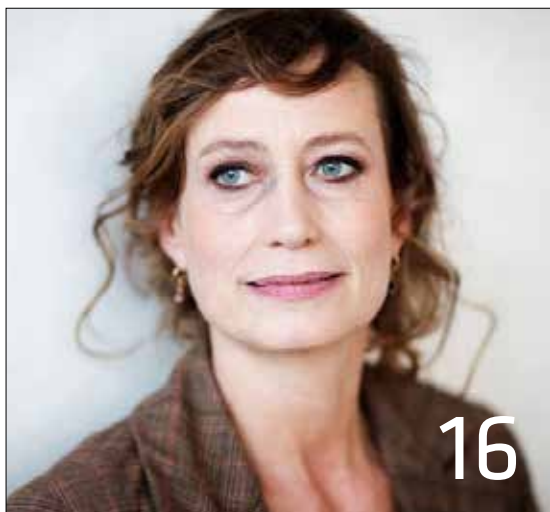
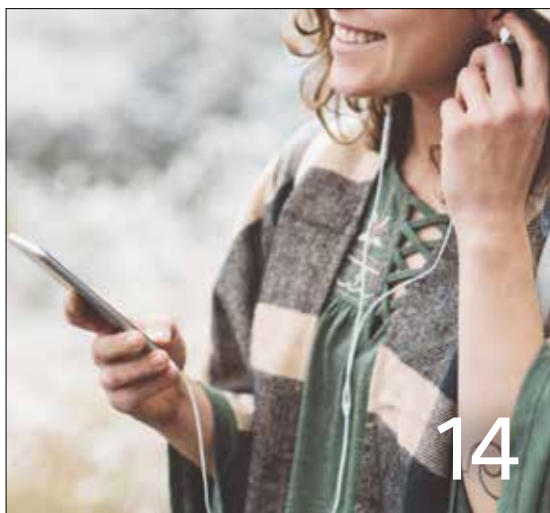

Foto: Teatret Sorte Hest

TEMA

Køn, intimitet og ligestilling

Netflix-serien 'Orange Is The New Black' fik premiere i 2013 og blev en stor succes. I rollen som den transkønnede indsatte Sophia Buset ses den transkønnede skuespiller Laverne Cox (t.h.). Hun spiller blandt andet overfor Lea DeLaria (t.v.) og Taryn Manning i rollerne som hhv. Big Boo og Tiffany Doggett. Foto: Jessica Miglio, Capital Picture Ritzau/Scanpix.

Hvad må skuespillere spille?

Den amerikanske skuespiller Scarlett Johansson trak sig tidligere i år fra en rolle, hvor hun skulle have spillet en transgender-mand. Det skete efter massiv kritik, særligt fra LGBTQUI*-grupper, der problematiserede, at det ikke var en transperson-skuespiller, der fik rollen. Endvidere rejste det en debat om selve skuespillerfaget. Hvilke roller kan og bør en skuespiller tage, særligt når skuespilleren tilhører en majoritetsgruppe, der i forvejen har mange privilegier? Og hvad skal branchen gøre, for at minoritets-skuespillerne får flere roller, når de ofte slet ikke kommer i betragtning hos producenter, castere og instruktører?

LGBTQUI* står for Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender Queer, Intersex, Asexual og stjernen (*) for alle andre grupperinger.

Af Kat. Sekjær

Det vakte røre herhjemme, da MIX Copenhagen LGBTQ Film Festival valgte at boykotte film, der ikke havde transperson-skuespillere i transperson-roller, ligesom det skabte stor debat internationalt, at Hollywood-stjernen, Scarlett Johansson, efter megen kritik trak sig fra filmen 'Rub & Tug', hvor hun skulle have spillet den transkønnede Dante "Tex" Gil. Ifølge kritikerne er der grund til at være opmærksom på, hvem der får hvilke roller, for de tilfalder som regel majoriteten. Også når rollerne er portrætter af minoriteter. Om så det handler om film eller teater.

Debatten handlede dels om, hvorvidt det er moralsk angribeligt, at en skuepiller, der tilhører den i dette tilfælde cis-kønnede (person, hvis oplevede køn stemmer overens med det køn, personen blev tildelt ved fødslen, red.) majoritet, bør spille en minoritet, men den handlede også om diskrimination og majoritetens privilegier: At det er nemmere for en cis-kønnet skuespiller at få en rolle som trans-person, end det er for en trans-person skuespiller at få en rolle i *det hele taget*. Flere stemmer kritiserede, at majoritet-skuespillere havde forkørselsret, selv når de trådte ind i minoritets-roller.

Camilla Markvardsen, leder af MIX Copenhagen LGBTQ Film Festival, forklarer, at festivalens boykot skal ses i lyset af, at den er en lgbtq-filmfestival, hvis primære formål, er at vise film, som et lgbtq-publikum føler sig afspejlet i og repræsenteret af:

"Udover det udspringer vores beslutning af, at minoritets-skuespillere har svært ved at finde roller. Helt specifikt oplever vi, at der desværre bliver lavet rigtig få film med transroller, og vi ser ofte, at cis-personer castes til at spille transpersoner, derimod bliver transpersoner sjældent castet til at spille cis-personer. Derved bliver transpersoner udelukket for deres egne fortællinger. Som skuespillere oplever de forskellige former for diskrimination."

Hvis historie fortæller man?

På spørgsmålet om, hvor meget en skuespiller skal have direkte erfaring med fra sit private liv for at kunne spille en rolle, svarer Camilla Markvardsen:

"Efter min mening kan man ikke gradbøje eller lave et facit for, hvilke roller man som skuespiller kan tage på sig. Mange faktorer spiller ind, når man vælger at portrætere minoriteter. Jeg vil anbefale, at man altid spørger sig selv om, hvis historie man fortæller, hvordan og hvorfor. Det gælder om at være bevidst om stereotyper, så man kan styre uden om dem og lave nuancerede historier, der inkluderer de personer, man vil repræsentere. Dette gælder ikke kun skuespillere, men også forfattere, instruktører og castere."

Hun understreger, at MIX Copenhagen LGBTQ Film Festival ikke har givet udtryk for, at cis-kønnede skuespillere ikke kan spille transkønnede roller, og at festivalens boykot ikke omfatter andre minoriteter, som for eksempel homoseksuelle:

"Vores boykot tager ikke udgangspunkt i skuespilleres faglighed eller evne, men er nærmere en italesættelse af ulighed i branchen, en prioritering af publikums relation til dét, de ser på lærredet og et opgør med stereotype, problematiske fortællinger og manglende inklusion."

Der skal ikke være grænser

Hvad enten skuespilleren som privatperson tilhører en majoritet eller en minoritet, er formanden for Dansk Skuespillerforbund, Benjamin Boe Rasmussen klar i mælet – han mener ikke, der skal være grænser for, hvilke roller skuespillere må påtage sig, tværtimod:

"Jeg synes, det er at angribe kunsten på forkerte præmisser, hvis man begynder at begrænse sig på den måde."

Han kan sagtens se problematikken i, at der er ulighed på flere områder i branchen – såvel som der er i det omgivende samfund, men den kunstneriske frihed er også friheden til at vælge den rigtige spiller til en given rolle. Og det er ikke nødvendigvis altid den spiller, som selv har erfaring som minoritetsperson:

"Det er en del af skuespillernes kunst at gestalte noget, der *ikke* er os selv. Det er en del af faget," siger Benjamin Boe Rasmussen. Hvis man skal have personlig erfaring eller endda en bestemt identitet for at kunne udføre sit arbejde og spille en rolle, bliver det for det første et meget smalt repertoire af roller, man som skuespiller kan byde ind på, og for det andet fortælles en historie sommetider bedre, når man har en distance til den, mener han:

"Vi fortæller på scenen og på film, men det er jo ikke hos os, oplevelsen skal ske. Den skal ske hos publikum, og ikke hos den, der spiller. Det er præmissen for det, vi gør."

Minoritetsskuespillere har en sag

Selvom Benjamin Boe Rasmussen personligt ærgrede sig over, at Scarlett Johansson trak sig fra rollen som transperson, kan han godt se problemet fra et minoritetsperspektiv:

"Jeg kan godt blive vred på deres (minoriteternes, red.) vegne. Verden er jo fuld af hvide mænd på 50, der føler sig krænkede over, at for eksempel Forbrændingen i Albertslund kun booker kvindelige musikere. De kan ikke se problemerne for deres egne privilegier."

Derfor mener han også, at MIX Copenhagen LGBTQ Film Festivals boykot er helt på sin plads:

"Det er en vigtig sag, og jeg kan sagtens forstå, at man som festival vælger at lave nogle benspænd ved for eksempel at sige, at man kun vil have transkønnede skuespillere til at spille de roller. På den måde gør man opmærksom på en problematik, der er væsentlig – og jeg kan da også sagtens se argumentet; at der skal være nogle roller, man som minoritetsgruppe skal kunne identificere sig med."

Diskrimination afhænger af kontekst

Men hvornår er der tale om egentlig diskrimination? Hvem har ret til at fortælle minoriteternes historier – er det kun minoriteterne selv? Kasper Lippert-Rasmussen, professor ved Institut for Statskundskab, har beskæftiget sig indgående med diskrimination som begreb. Han mener, at diskussionen om diskrimination, når majoritetsskuespillere fremstiller minoritets-karakterer, afhænger af konteksten:

"Der kan for eksempel være en historisk kontekst. Hvis man forestiller sig en sort, latterlig karakter i en film, som bliver spillet af en hvid skuespiller, vil det lede tanken hen på fortiden, måske særligt hvis filmen bliver instrueret i USA af en hvid instruktør. Der må man tage hensyn til, at det kan virke meget stødende, og at det kan opfattes som diskrimination."

Spørgsmålet om, hvornår noget er diskrimination er komplekst, for det afhænger både af individ og af den sammenhæng, diskriminationen foregår i.

"Omvendt kan man også forestille sig situationer, hvor man er kommet ud over denne her problematik," forklarer Kasper Lippert-Rasmussen:

"Hvis man forestiller sig, at man i Tyskland i 1930'erne havde ladet for eksempel en fransk skuespiller spille en tysk nationalhelt, ville det have gjort folk rasende. Men det ville jo ikke være noget problem i dag."

På spørgsmålet om, hvorvidt skuespillere, der er transpersoner, bør have forsterket til roller som transpersoner, fordi de i forvejen har svært ved at få roller, siger Lippert-Rasmussen, at det selvfølgelig er et problem, man skal være opmærksom på:

"Hvis man vil have ligestilling for skuespillere, og transkønnede skuespillere samtidig har svært ved at få arbejde, kan man sige, at her burde de netop få lov. Men det behøver jo ikke betyde, at en transperson er den bedst kvalificerede skuespiller til rollen. Derfor må man overveje, om man kan forbedre forholdene for transkønnede skuespillere ved for eksempel at have en målsætning om, at der skal være en bestemt procentdel af roller, der besættes af dem. Jeg tror ikke, det nytter at 'lave apartheid med roller'."

Hvor gode er dine reaktions-kvalifikationer?

Imidlertid har en instruktør eller en producent en anden opgave end en virksomhedsejer, fordi der er et publikum i den anden ende. Her kan minoritetsskuespillere opleve at blive diskrimineret på grund af det, som Kasper Lippert-Rasmussen kalder *reaktions-kvalifikationer*: Kvalifikationer som en skuespiller har gennem kollegers eller publikums positive reaktioner overfor dem. Hvis en instruktør kan få

en populær skuespiller til sin film, også selvom rollen er en minoritetsrolle, vil det ofte være en prioritering, som både instruktør og producent vil lave:

"Der er en række tekniske kvalifikationer, en medarbejder skal have – men ud over det, er der de kvalifikationer, som folk reagerer på. På en restaurant kan en restauratør opleve, at kunderne foretrækker at blive betjent af en hvid tjener fremfor en sort, fordi kunderne har en bias. På samme måde kan man forestille sig, at der er en bias hos publikum, som kan gøre, at de diskriminerer gennem deres valg af kulturprodukter. Og dét kan være et problem, som branchen så må være opmærksom på. Hvis problemet ligger hos publikum, ligger der måske noget oplysningsarbejde i at ændre det."

Kontrakter til FILMEX senest 1. april 2019

Husk at indsende dine kontrakter fra 2018 inden 1. april, hvis de skal med i fordelingen af rettigheds-penge i år. Kontrakter fra 2016 og 2017, som du ikke har indsendt tidligere, skal Filmex også have senest 1. april 2019, hvis de skal med i fordelingen.

Det drejer sig om kontrakter inden for film, tv, radio, dubbing og reklame.

REKLAME

Kontrakten skal indeholde både studiehonorar, udnyttelseshonorar og evt. antal spots, hvis der er flere.

FILM OG TV

Husk det samlede honorar, hvis det ikke fremgår af kontrakten.

DUBBING

Vi får automatisk oplysninger fra SDI Media, Audio Resort - KM Studio, BTI - Dubbermann, Camp David, STC, så dem skal du ikke indsende. Dubber du andre steder, skal du indsende kontrakterne.

DANMARKS RADIO

Kontrakter fra DR's egenproduktioner skal du ikke sende ind. Vi får oplysningerne fra DR. Vær opmærksom på, at kontrakterne skal være på overenskomstkode 10xx til 15xx. Medvirker du i en af DR's enterprise-produktioner, skal du selv sende kontrakter ind.

**Send kun kopier eller mail kontrakterne til
filmex@filmex.dk**

Vi udbetaler rettighedspenge i slutningen af september 2019.

Har du spørgsmål til Filmex, så kontakt os på telefon 33 24 22 00

Vejen til ligestilling

er kortlægning af fakta

Blandt forslag til hvordan man kan komme videre i retning af ligestilling mellem mandlige og kvindelige skuespillere foreslås optællinger og konstruktivt samarbejde.

Af Jacob Wendt Jensen

I specialet 'Ligestilling i scenekunstbranchen' konkluderer Katrin von Linstow blandt andet: "Teatrene skal forpligtes til at indberette kønsfordelingen på alle ansatte, hvad end det er på scenen, bag scenen eller på administrationsgangen. Dette skal naturligvis ikke være en løftet pegefinger til teatrene, men derimod en bevidstgørelse."

Opgaven er skrevet på baggrund af den store frustration, der har været i både Hollywood og Danmark og mange steder indimellem over, at der ikke har været gode roller til kvindelige skuespillere. Derfor er flere kvindelige skuespillere gået i gang med selv at skrive og producere, hvilket blandt andet har ført til tv-serien 'Big Little Lies', hvor kvindekaraktererne er de udfarende og mændene er en form for vedhæng.

I specialet anføres stribevis af forskelle på mandlige og kvindelige skuespillere. Blandt andet den der kendes fra Dansk Skuespillerforbund, hvor det i 2016 blev konstateret, at de kvindelige medlemmer i gennemsnit tjente 9.000 kr. mindre end deres mandlige kolleger.

Bukseroller var begyndelsen

Historisk har verden været kraftigt reguleret, når det gjaldt kvinder om så det var i samfundet eller på scenen. Først i 1600-tallet opstod begrebet "bukseroller". Her kunne kvinder liste sig ind på scenen klædt ud som mænd. Hidtil havde mandlige skuespillere spillet både mænd og kvinder, fordi det var forbudt for kvinder at spille teater.

Siden da har der været mange eksperimenter med kvinder og mænd på teater og film. Et af de seneste er 'Scener fra et ægteskab' i den version, man spillede på Det Kgl. Teater i 2017. Ingmar Bergmans teaterstykke og film handlede

oprindeligt om en mand og en kvinde, Johan og Marianne, der havde været gift i ti år. På overfladen så det godt ud, men under overfladen ulmede utilfredsheden. I originalversionen er Marianne den bløde og utilfredse og Johan den frustrerede mand, der indleder en affære med en yngre kvinde.

I den danske teaterudgave byttede man om på replikkerne, så Marianne nu sagde Johans ord og omvendt. Dermed byttes karaktertrækkene også om, så Johan bliver den bløde og eftertænksomme og Marianne den følelsesmæssige analfabet. Med hensyn til kostumer og scenografi trækker disse også i retning af at opløse traditionelle kønsforskelle.

På rette vej

Efter en historisk gennemgang af udviklingen konkluderes, at de kønnede koder stadig er dybt indlejret i os. Selv når kvindekroppen indtager en klassisk manderolle, nærmer vi os ikke ligestilling.

Og Katrin Nørskov von Linstow foreslår på den baggrund følgende:

- Uanset om vi taler økonomisk støtte, antal instruktører, hovedroller eller aflønning af skuespillere, så taler statistikken sit eget sprog. Den usunde kultur skal vendes til konstruktivt samarbejde, for ligestilling er en selvfølge, og vi bærer alle et ansvar.
- Et teater er naturligvis nødt til at offentliggøre, hvilke skuespillere der er 'på plakaten'. Det er skuespillernes navne, der trækker folk i teatret, men det ville unægtelig være interessant at se, hvad der sker med publikum og ikke mindst forestillingen, hvis et teater 'mørklagde' udspecificeringen til en given forestilling.
- Teatrene skal forpligtes til at indberette kønsfordelingen på alle ansatte, hvad end det er på scenen, bag scenen eller på administrationsgangen. Dette skal naturligvis ikke være en løftet pegefinger til teatrene, men derimod en bevidstgørelse.

En af de foreløbige løsninger i Hollywood er genindspilninger af underholdningsfilm med mænd, hvor kvinderne i stedet får hovedrollerne som for eksempel 'Ghostbusters' og 'Ocean's Eight'. Disse film er ikke alene vejen frem mod ligestilling, men de kan vænne publikum til at se kvinder på biograflærrederne, og de modbeviser myten om, at film med kvinder i hovedrollerne ikke kan blive kommercielle succeser.

Baseret på:

Ligestilling i scenekunstbranchen: Kvinde, kend din subjekt-position. Speciale på Teater- og performancestudier under Københavns Universitets Institut for Kunst og Kultur, Teater- og Performancestudier i juli 2018. Af Katrin Nørskov von Linstow.

”Må jeg tage dig på inderlåret? Ja eller nej?”

Internationale streamingtjenester som HBO og Netflix annoncerede i efteråret, at der fremover vil være såkaldt intimitetskoordinatorer tilknyttet alle sex- og nøgenscener. Også danske produktionsselskaber har lavet tiltag mod at sikre trygheden blandt skuespillere i intime situationer. Og det er bydende nødvendigt for at sikre fokus på den kreative proces, vurderer den britiske intimitetskoordinator Ita O'Brien, der står bag 'The Intimacy on Set Guidelines'.

Af Louise Kidde Sauntved

Det hele starter med et ”ja” og et ”nej” for intimitetskoordinator Ita O'Brien, når hun arbejder med skuespillere, der skal indspille intime scener enten på teaterscenen eller et filmset. Skuespillerne står overfor hinanden og spørger: ”Må jeg røre dig der?” Svaret er enten ”ja” eller ”nej”, og der følger ingen begrundelse. Det handler om at sætte grænser på en tryk måde, hvor det ikke bliver personligt. Når de grundlæggende ”ja'er” og ”nej'er” er på plads, går skuespillerne videre til at øve scenen ved at tale den igennem. ”Nu rører jeg dig på yderlåret og lader min hånd glide mod dit inderlår.”

”Når skuespillerne allerede har aftalt, hvor de kan røre, og hvor de ikke kan, bliver de sat fri til at have historiefortællingen i fokus. Når de ved, at der ikke kommer til at foregå noget, de ikke ønsker, kan de glemme frykten for at få egne grænser overskredet – eller overskride andres – og kan dermed koncentrere sig om at levere den bedste præstation for historien og karakteren,” siger Ita O'Brien om sin fremgangsmåde.

Ita O'Brien er intimitetskoordinator. Hun hjælper instruktøren med at koreografere intime scener ned til mindste detaljer, så skuespillere aftaler hvor de må og ikke må røre hinanden i scenen og derved undgå at den enkeltes grænse overskrides. Foto: Ita O'Brien.

Som oftest insisterer Ita O'Brien på at lave workshops for hele film- eller teaterholdet for at sikre, at alle der er tilstede under de intime scener er helt med på, hvad der skal foregå. Hun afholder samtaler med skuespillerne, hjælper instruktøren med at koreografere scenerne ned til mindste detalje, er tilstede på de prøver, hun insisterer på, der skal være og under selve optagelserne. Og laver til sidst opfølgende samtaler.

"Det gør, at alle kan være trygge og glade og have fokus på, hvad det er for en scene, instruktøren gerne vil have. Helt ned til mindste detalje."

Fra nej tak til ja tak

Hun sammenligner sit arbejde med en stuntkoordinator, der sørger for, at sikkerheden er i top, og at alle ved, præcis hvad der skal ske hvornår. Det hele bliver testet og efterprøvet, til alle er sikre på, at det er den helt rette fremgangsmåde.

"For hvorfor skulle det være anderledes, bare fordi det handler om sex? Her handler sikkerhedshensynet bare om, at skuespillerne er trygge og ved hvor og hvordan de bliver berørt. Om der er brug for puder, så kønsdelene ikke rører hinanden ved simuleret sex. Det er alle de små ting, der skal være styr på. Det handler om at give tid og plads til, at der er styr på det hele, så skuespillerne kan føle sig trygge nok på et personligt plan, så de virkelig kan give slip fysisk."

Ita O'Brien kommer selv fra en baggrund som først danser og siden skuespiller og bevægelses- og intimkoordinator. Sideløbende med de ting har hun siden 2015 arbejdet som underviser på en række dramaskoler i London, blandt andre Mountainview Academy of Theatre Art, skrevet på 'The Intimacy on Set Guidelines', en udførlig facitliste over arbejde med intime scener, ligesom hun holder brancheseminarer over hele verden. Og hun oplever en stigende interesse for sit arbejde.

"Da jeg begyndte at skrive 'The Intimacy on Set Guidelines' i 2015, var det slet ikke normalt at tale om den slags. Ofte sagde instruktøren bare 'Hey, I finder selv ud af det, ikke?' Og så blev det jo tit akavet og pinligt. Men efter Weinstein-skandalen er der kommet en helt anden bevidsthed omkring, at der faktisk har været overgreb og chikane i branchen og en skævvridning i forhold til hierarkier, hvor magtfulde producere og instruktører har optrådt på en måde, der har været grænseoverskridende for nogle, der har været i en svagere og mere sårbar position end dem. Pludselig begyndte folk at sige: 'Det er ikke acceptabelt med overgreb og chikane på en arbejdsplads. Vi har brug for helt tydelige regler for, hvordan vi skal opføre os.' Der kom en helt anden forståelse for, at alle skal have mulighed for at gå på arbejde på en professionel og respektfuld måde."

En ny bevidsthed

Ita O'Brien har netop arbejdet på den meget roste Netflix-serie 'Sex Education', der handler om en flok teenageres første mere eller mindre famlende oplevelser med sex. Størstedelen af skuespillerne var derfor unge, og mange havde ikke erfaring med at lave sexscener. Alligevel oplevede Ita O'Brien en høj grad af bevidsthed om egne grænser.

"Der er begyndt at komme en ny generation af skuespillerne ud fra skolerne, der har en helt anden forståelse for, at tiderne er skiftet i branchen og at man skal passe på sig selv og have det godt – samtidig med at man leverer et godt stykke arbejde. Og det er rigtig sundt," siger Ita O'Brien, der selv har oplevet at gå på scenen med blandt andet høj feber.

The show must go on.

"Men i dag oplever jeg mere, at det at være skuespiller bliver set som et job, hvor det er i orden at passe på dig selv og sikre, at du kun gør det, der er godt for dig – og at du under ingen omstændigheder bør få følelsen af at blive chikaneret eller få dine grænser overtrådt, når du går på arbejde."

Brug for et sikkert rum

Også herhjemme har der været opmærksomhed på en større kontrol med sexscener. Blandt andet har producer Meta Louise Foldager, som tidligere beskrevet i Sceneliv, skabt sine egne guidelines til brug i selskaberne Meta Film og SAM Productions.

Og formand for Dansk Skuespillerforbund Benjamin Boe Rasmussen er enig i, at der er brug for større tryghed omkring scener med intimt indhold. Han har selv oplevet både at få sine grænser overskredet og blive tvunget ud i en situation, hvor han overskred andres grænser. Og det bør ikke ske.

"For mange år siden var jeg med i en film, hvor jeg skulle voldtage en pige på måske 10-11 år. Der kom en pige ud, som aldrig havde prøvet at lave film eller tv før, og så blev jeg overladt til at finde ud af, hvordan vi ordnede det. Det var vildt overgrebsagtigt, at der rendte voksne mennesker rundt og syntes, at vi havde pissetravlt, fordi vi skulle have nogle optagelser hjem indenfor et vist tidsrum. Og det var jo ikke mig, der skulle have haft ansvar for en spilledscene, hvor jeg som knap 30-årig skal forgribe mig på en lille pige, som ikke har professionelle forudsætninger for at håndtere det. Derfor tænker jeg, at det er en god ide at have nogle guidelines. I hvert fald som minimum nogen man kan gå til og sige: 'Jeg er i tvivl om, hvordan vi griber det her an.' På samme måde som der er en sikkerhedsrepræsentant, bør man også have en sikkerhedsrepræsentant for psykisk arbejdsmiljø. Så hvis

BEHOV FOR INTIMKOORDINATOR I DANMARK?

En undersøgelse blandt knap 2000 medlemmer af Dansk Skuespillerforbund gav næsten 600 svar på en lille stribe spørgsmål om dét at lave sex- og/eller nøgenscener på film, tv eller teater.

Undersøgelsen viser blandt andet, at 47 procent svarer *enten*, "at selvom rammerne for sex- og nøgenscener er professionelle, er der tvivl om, hvor man kan henvende sig, hvis man har behov for at tale noget igennem", *eller* at der "ligevel mangler en formalisering for hvordan sex- og nøgenscener øves/optages".

Streamingtjenesterne som HBO og Netflix har meldt ud, at der fremover skal være en intimacy director (intim-koordinator) på alle optagelser. Mener du, at der er behov for lignende tiltag i Danmark?

Ja 52%

Nej 48%

Har du lavet sex- og/eller nøgenscener på film, tv eller teater?

Ja 69%

Nej 31%

Ita O'Brien har blandet andet arbejdet på Netflix-serien 'Sex Education', hvor størstedelen af skuespillerne var unge og derfor ikke havde nogen erfaringer med at lave sexscener. Foto: Netflix.

man oplever en eller anden form for chikane eller noget, der ikke er i orden, så har man en, man kan gå til og snakke om de her ting. Ligesom i England, hvor den der er sikkerhedsrepræsentant også er 'the safe space', hvor man kan sige: 'Jeg er sgu lidt usikker på alle de der sexscener, jeg skal lave. Skal jeg rende rundt med en agurk oppe i røven, eller kunne vi finde på noget andet?'"

Samarbejde om guidelines

Benjamin Boe Rasmussen tror ikke, at vejen frem er kurser, hvor skuespillere og producenter kan lære, hvordan de opfører sig mest korrekt i forhold til intime scener.

"Hvis du laver et kursus på den måde, så er der ikke nogen, der melder sig til det. Det er det samme, når man prøver at lave workshops om ligestilling – det er mest kvinderne, der kommer. Og det er jo ærgerligt. Så jeg tror, at vi er nogle, der er nødt til at sige, at det er os, der er de voksne her, og vi beslutter, at det skal være på den og den måde. Og formalisere det. Ligesom Meta forsøger med sine guidelines."

Benjamin Boe Rasmussen mener, at initiativet til et sæt samlede danske guidelines skal komme fra Dansk Skuespillerforbund i samarbejde med producenterne på både film og teater.

"Det er jo dem, der er arbejdsgiverne og derfor dem, der skal tage ansvar for, at det foregår på en fin måde. Ligesom når man laver en stagefight. For selvom det at lave en sexscene jo ikke er et fysisk overgreb på samme måde som en stagefight, så kan det at være nøgen og have intimitet godt være grænseoverskridende for nogle mennesker. Og det kan have konsekvenser, hvis man ikke kan finde ud af at sige fra. Så er man nødt til at lave aftale om, at nu tager jeg dig på brystet og nu tager du mig i skridtet og så gør vi sådan. Det behøver ikke at gøre fysisk ondt, for at man skal have nogle foranstaltninger til at gøre ting nemmere."

THE INTIMACY ON SET GUIDELINES

Ita O'Brien er en britisk intimitetskoordinator, der siden 2015 har arbejdet på at etablere helt faste 'spilleregler' indenfor arbejdet med intime scener på både teater, film og tv. 'The Intimacy on Set Guidelines' omfatter hele processen, fra de første castingsamtaler til optagelser. Hun har selv en baggrund som først danser, siden skuespiller og underviser. Hendes tanker har vundet stor genklang i den britiske branche, selvom enkelte skuespillere har udtrykt bekymring for, at en for stor grad af kontrol kunne gå ud over den kreative proces. Blandt andre Andy Serkis, der i en udtalelse ved BAFTA-prisen sammenlignede den form for guidelines med censur.

www.itaobrien.com/intimacy-on-set-guidelines.html

Frederiksberg - byttelejlighed med grøn, central og bedste beliggenhed

Lys 130 kvm. 4 vær. lejl. m. 3 stuer en suite og stort spisekøkken. Grøn gård med cykel-P og god træterrasser. Husleje efter renovering: Ca. 16-17.000/md. byttes med 3.vær., min. 80-90 kvm. m. elevator og gerne altan, fortrinsvis Frederiksberg. Max husleje 10.000/md.

Henvendelse til Rita: 3022 2039

DEN DANSKE SCENEKUNSTSKOLE EFTER OG VIDEREUDDANNELSE

Kurser og workshops

forår 2019

SCRIPT CONSTELLATION

Se mulighederne i dit manus

→ 21. – 24. marts

Giv dit manus et skub i den rigtige retning. Skuespiller og coach Vibeke Hastrup introducerer på dette kursus metoden Script Constellation, der udforsker tema, karakterrelationer, plots m.m.

SCENEKUNSTSFESTIVAL I WARSZAWA

Oplev ny polsk scenekunst

→ 28. – 31. marts

Hvordan udvikler scenekunsten sig i et land, hvor politikerne lægger pres på kunstnere for kun at formidle traditionelle, konservative værdier? Oplev de nyeste strømninger inden for polsk scenekunst på festivalen Generation After #3.

FILMSKUESPIL

Kroppen foran kameraet

→ 8. – 11. april

Hvordan får du en stærk performance foran kameraet på et filmset, hvor der ofte er diverse fysiske udfordringer? Vi arbejder med metoder, der kan gøre din optræden foran kameraet mere naturlig og levende.

TOOLS TO CREATE A PERFORMANCE

Workshop med internationalt ensemble by Proxy

→ 30. april – 3. maj

Vil du skabe dine egne forestillinger eller være mere medskabende i de kreative processer og produktioner, du er en del af? Få indblik i kunstnerkollektivet by Proxys metoder til at skabe forestillinger kollektivt.

LÆR AT LAVE PODCASTS

Workshop i lydfortælling og podcast

→ 7. – 9. maj

Lær at bruge podcastens fortælleform og virkemidler – kom ud af studiet med optageren og brug virkeligheden som kulisse for fortællingen.

FIVE STAGES OF CREATIVE PRACTICE

Devising og fysisk teater med David Glass

→ 8. – 11. maj

Få konkrete værktøjer, færdigheder og indsigter med hjem, som kan bruges direkte i enhver scenekunstnerisk udviklingsproces. Enestående mulighed for at arbejde med multikunstneren David Glass

ACTING THE SONG – MASTERCLASS I LONDON

Bliv en bedre vokalperformer

→ 15. – 17. maj

Masterclass med Judy Kuhn, fire gange Tony award-nomineret og bl.a. kendt som stemmen bag Disneys Pocahontas. Få en dybere forståelse af og forbindelse til dine sangtekster og en større vokalmæssig selvtilid på scenen.

EFTER- OG
VIDERE
UDDANNELSE
DEN DANSKE
SCENEKUNST
SKOLE

KURSER OG WORKSHOPS 2019
SE MERE PÅ DDSKS.DK/EVU

”Her går det godt – send flere penge”

Da Dansk Skuespillerforbund i 2016 første gang lavede en tilfredshedsundersøgelse blandt medlemmerne, i samarbejde med MSI Research, var resultatet overvældende. Et formandskifte senere viser ny undersøgelse, at tilfredsheden stadig er den højeste blandt danske fagforeninger. Det betyder dog ikke, at hverken formand eller bestyrelse sætter tempoet ned. Snarere tværtimod. For glade medlemmer giver blod på tanden.

Af Louise Kidde Sauntved

Jan Merrild Hansen fra MSI Research, tøver ikke med at kalde resultatet af den nyeste tilfredshedsundersøgelse for 'imponerende'.

”Vi var spændt på at se, om det var lykkedes at opretholde det høje niveau. Men tallene fra den nye undersøgelse er bedre på næsten alle parametre. Sammenlignet med andre faglige organisationer, ligger jeres medlemmers tilfredshed ubegribeligt højt. Vi har aldrig set noget lignende.”

Ikke alene er deltagelsen tårnhøj, hvilket tyder på et stort engagement blandt medlemmerne, men de fleste tal ligger også på over 70. Højest ligger 'Tilgængelighed', 'Rådgivning'

og 'Kommunikation' med over 80, tæt forfulgt af 'Værdi og fællesskab', 'Interessevaretagelse' og 'Udbytte', der alle ligger i den høje ende af 70'erne.

Og de flotte tal giver selvtillid og lyst til at kæmpe endnu hårdere for medlemmernes rettigheder og tilfredshed.

”Undersøgelsen er et pejlemærke, der hjælper med at vise os, hvor medlemmerne er henne i forhold til den politik, vi udfører og hvad vores indsatsområder er. Den viser heldigvis også, at vi gør det godt, og at medlemmerne har vores ryg. Det gør, at vi bliver mere stålsatte i vores arbejde med at kæmpe for vores rettigheder og vores løn- og arbejdsvilkår,” siger formand Benjamin Boe Rasmussen.

Klar profil

Benjamin Boe Rasmussen glæder sig over, at medlemmerne er glade for både sagsbehandling, kontakt og reaktionstid, for det er noget af det, der giver konkret udbytte for kontingentet, som han er bevidst om, ligger i den dyre ende.

Skal han komme med en bud på, hvorfor medlemstilfredsheden denne gang er endnu højere end i 2016, vil han pege på Vision 2022, der skar bestyrelsens fokusområder ind til fem 'ben':

Alexandre Willaume og Claudio Morales til Copenhagen Pride i 2018.
Foto: Sarah Bender.

- Vi sætter kunst øverst på dagsordenen
- Vi sikrer gode løn- og ansættelsesvilkår
- Vi værner om de kunstneriske rettigheder
- Vi opdyrker nye arbejdsområder
- Vi fremmer solidariteten

"Vores profil er blevet tydeligere, fordi vi har haft en strategi, der har gjort arbejdet i bestyrelsen mere målrettet. Og det tror jeg godt, man fornemmer, både ude af huset, gennem Sceneliv og de steder hvor vi blander os og får lov til at udtale os. Vi gør os meget umage med at vælge vores kampe med omhu, og det tror jeg gør, at vi bliver taget mere alvorligt."

Også kommunikationen til medlemmerne er blevet både tydeligere og mere gennemsigtig. Blandt andet gennem nyhedsbreve, Facebook-grupper og Sceneliv.

"Og vi er blevet bedre til også at fortæller om vores udfordringer. Det handler ikke kun om 'her går det godt' og medvind, men også om, at vi er udfordrede på forskellige parametre. Tidligere har vi nok beskyttet medlemmerne mod at vide for meget og tænkt, at vi tog kampen. Men det er vigtigt at vi deler, hvad det rent faktisk er vi går og laver.

Og får sat ansigt på, hvem det er, der sidder og kæmper for medlemmerne."

Fredagsbar og glade jyder

Et af de steder hvor undersøgelsen viser stor tilfredshed, er punktet 'solidaritet'. Et ord der ellers betragtes som lidt umoderne mange steder i samfundet.

"Men det er ikke et fy-ord. Det er et rigtigt godt ord," siger Benjamin Boe Rasmussen. Især for et forbund som Dansk Skuespillerforbund, hvor der er brug for fredagsbarer og julefrokoster side om side med juridisk rådgivning.

"Vi er i en ensom branche. Når du ikke har noget arbejde, møder du ikke nogen mennesker, og så føler du dig ensom. Og den ensomhed kan du kun gøre noget ved, ved at føre folk sammen, der har det på samme måde. Mange af vores medlemmer skifter også arbejdsgiver hele tiden, og det gør det svært at have et kollegialt sammenhold. Derfor prøver vi som fagforening at sige: 'Lad os være jeres arbejdsplads. Lad os være det sociale samlingspunkt.'"

Mens der fra politisk side tales mere og mere om Udkantsdanmark og problemer med at få provinsen med, viser tallene, at det går rigtigt godt i Jylland. Faktisk er medlemmerne i Nordjylland og Midtjylland de mest tilfredse af alle. Og det glæder Benjamin Boe, at de jyske medlemmer ikke føler sig glemt, selvom 70 procent af Dansk Skuespillerforbunds medlemmer bor i eller omkring København. Og han lover, at der bliver endnu flere tiltag i det jyske fremover.

"Det er ikke synd for vores jyske medlemmer. De er glade for os og de er glade for deres arbejdsliv. De er udfordrede på nogle andre områder, end vi er i København, blandt andet fordi de skal køre længere efter arbejde, og det gør det også sværere at arrangere for eksempel kurser i Jylland. For hvor skal det holdes henne? Men de skal have tilbuddene alligevel, det bliver bare med en lidt anden frekvens end i København, og lidt mere koncentreret. En ordentlig gryderet, hvor man tænker at det her vil jeg gerne tage fri til."

Til kamp for det frie felt

Er jyderne glade, står det lidt mere sløjt til blandt koreografer, dansere og operasangere, der udtrykker en markant lavere tilfredshed end skuespillere og musicalperformere. Og det er noget, man er opmærksom på i Dansk Skuespillerforbund. Og der arbejdes på det – i det omfang, det er muligt.

"Vi kæmper for, at deres vilkår skal blive bedre og laver netværksaftener, hvor vi inviterer lige præcis de grupper ind i huset og siger: 'Hvordan går det? Hvordan har I det? Vi lytter!' De brancher er mega-pressede. Dans er for eksempel en vildt underprioriteret kunst. Og det er begrænset, hvad vi kan gøre for dem i forhold til at skaffe penge og ændre kulturpolitikken. Men vi kan sørge for at de føler sig hørt og har en værdi," siger Benjamin Boe Rasmussen.

Det kan blandt andet ske ved at lave netværk på tværs af de smalle faggrupper. For måske har et omrejsende børneteater mere tilfælles med en lille dansetrup, end med skuespillerkollegaerne på Det Kongelige Teater.

"Der er netværksgrupper vildt vigtige. Hvor der er plads til vidensdeling og erfaring og at blive lyttet til og anerkendt. For det er enormt vigtigt, især for de medlemmer, der bevæger sig i det såkaldt 'frie felt', hvor de selv skal både producere og finansiere det hele – faktisk kæmpe for hele deres eksistens."

GUIDE: Podcasts om scenekunst

Podcast er for alvor ved at bryde igennem lydmuren herhjemme. En femtedel af den danske befolkning lytter til det digitale radioformat minimum én gang om ugen. Det er en fordobling på de seneste tre år. Alene i Danmark bliver der produceret knap 2500 forskellige podcasts og i USA ligger antallet på svimlende 500.000.

Med så meget guf til øregangene derude kan det være svært at skille skidt fra kanel. Men fortvivl ikke: Sceneliv har finkæmmet junglen og fundet de bedste af slagsen inden for scenekunst.

Af Andreas Ebbesen Jensen

DANSKE PODCASTS

Actors1by1

For to år siden fik de tre skuespillere Rasmus Flensburg, Alexander Wiis og Ann Hølund en idé. De ville lave et samtaleprogram, hvor nogle af landets dygtigste scenekunstnere fik mulighed for at nørde helt igennem med deres fag i selskab med en kollega efter eget valg. Samtale-staffetten kastede en lang række inspirerende interviews af sig mellem blandt andre Christian Tafdrup og Søren Pilmark og skuespillerinden Christiane Bjørg Nielsen og teaterlederen bag The Theatre Company, Ian Burns. Programmerne udkom i første omgang som videoer på Facebook, men nu har idémagerne bag Actors1by1 besluttet at sadle om og udsende samtalerne som podcast. Podcast-serien går i luften til marts og ud over de gamle afsnit, kan lytterne glæde sig til en række specialafsnit, hvor henholdsvis to dansere, to balletdansere og to operasangere diskuterer deres virke. Specialafsnittene udgives efter planen kort efter påskeferien.

<http://actors1by1.libsyn.com/>

Den 4. væg

Den 4. væg har eksisteret som podcast siden 2016 og udkommer hver anden uge. Og der er noget for enhver smag, når de kyndige værter og gæster kaster sig over aktuelle teaterforestillinger med skarpe anmeldelser og medrivende interviews med nogle af de største danske scenekunstnere. Podcasten byder på en stor variation af gæster, som øser

gavmildt ud af deres erfaring og holdninger. Blandt de mest prominente af slagsen er sangerinde og performer Caroline Henderson, skuespillerinde Tammi Øst og kongelig balletmester Nikolaj Hübbe. Lyttere, der ønsker større diskussioner om branchen generelt, kan med fordel gå på opdagelse i Den 4. vægs specialafsnit, der blandt andet tager pulsen på lukningstruede børneteatre og dykker ned i brugen af moderne teknologi i operaen.

<https://den4vaeg.dk/category/podcast/>

AKT1

Teater skal ikke kun opleves i teatret. Det skal også folde sig ud i øregangene. I hvert fald hvis det står til AKT1, der har produceret lydteater siden 2014. AKT1 giver skrivende talenter – romanforfattere, digtere, dramatikere og andre kunstnere – mulighed for at debutere som radiodramatikere med deres allerførste hørespil. Herefter lægger AKT1 den skrevne dramatik i hænderne på nogle af Danmarks bedste instruktører, lydscenografer og skuespillere og tænder for mikrofonerne. AKT1 optages foran et livepublikum og udkommer efterfølgende som hørespil til gratis download som podcast. Instruktør og skuespiller Niels Erling er kunstnerisk leder for AKT1, og til februar skyder han og resten af holdet bag lydteatret en ny sæson i gang på Johan Borups Højskole med et nyt hørespil af Olga Ravn og Ida Börjel med blandt andre Ida Cæcilie Rasmussen på rollelisten.

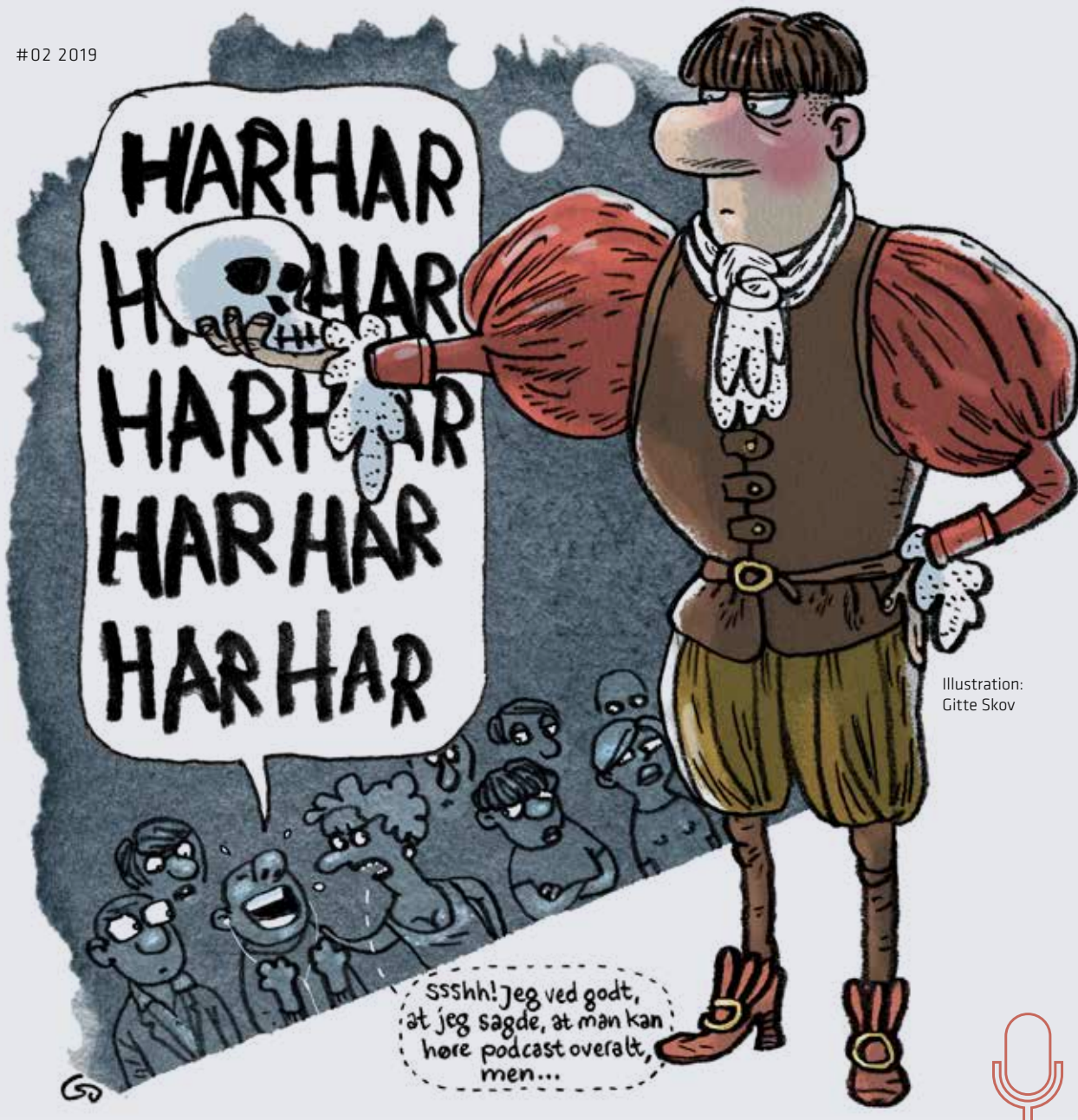
<http://www.akt1.dk>

ENGELSKE PODCASTS

Honest Actors

Det kan være knaldhårdt at få tingene til at køre rundt som skuespiller. Bare spørg den britiske skuespiller Jonathan Harden. Ved siden af sin karriere på tv og film har den 39-årige skuespiller fået enderne til at mødes ved at bijobbe som tjener, bartender og håndværker. I 2017 startede Jonathan Harden podcasten 'Honest Actors' for at give et hudløst ærligt indblik i, hvordan det er at være skuespiller, når man ikke hedder Cruise eller Streep til efternavn. I hvert afsnit får han besøg af ligesindede, britiske skuespillere, som også kæmper for at overleve i den benhårde industri. 'Honest Actors' giver et sjældent ærligt og uglamourøst indblik i en branche fortalt af de mennesker, som kæmper med det yderste af neglene for at skabe et navn for sig selv. 'Honest Actors' har kørt siden 2015 og den sidste sæson får premiere senere på året.

<http://www.honestactors.com>

Inside Acting

Det sidste afsnit af den amerikanske podcast 'Inside Acting' løb af stablen i 2018, men med mere end 300 afsnit i kassen, er der masser af guf at hente i arkivet. Værterne Trevor Algatt og AJ Meijer styrer showets gang fra Los Angeles og dækker alle afkroge af den amerikanske filmindustri i selskab med ugentlige gæster i form af skuespillere, instruktører, agenter, castere, manuskriptforfattere og producenter. Hver en sten i Hollywood og omegn bliver vendt og et mere detaljeret indblik i den amerikanske film- og tv-industri fås næppe noget sted i den digitale æter.

<http://insideacting.net>

In the Envelope

Drømmer du om at få karriereråd fra nogle af de absolutte sværvægttere på den globale film- og teaterscene? Så er den amerikanske podcast 'In The Envelope' et must. Podcasten er produceret af det amerikanske brancheblad Backstage og har haft stjerner som Julia Louis-Dreyfus, Bryan Cranston og Allison Janney som gæster. 'In The Envelope' er ikke et standard kendisinterview, men en befriende fagnørdet snak om skuespillet som kunstform – fortalt af nogle af scene-kunstens dygtigste udøvere. Gode råd, indsigtsfulde anekdoter og uvurderlige indblik i branchen bliver strøet ud med gavmild hånd af gæsterne, og med 56 afsnit (and counting) i bagagen, er der timevis af inspiration til øregangene i vente.

<https://www.backstage.com/magazine/series/in-the-envelope-podcast/>

KOM I GANG MED AT LYTTE

1. Hent software

Download iTunes, Podcast Addict eller en helt tredje podcast-app til din smartphone, tablet eller computer.

2. Gå på opdagelse

Udforsk et væld af hitlister over ugens mest populære podcasts og anbefalinger af nyt og spændende indhold fra alverdens podcastere. Du kan søge specifikke podcast om dansk og international scenekunst frem ved at browse kategorier som 'film og tv', 'teater', 'opera' og lignende.

3. Download eller abonner

Når du har fundet en udsendelse, som du ønsker at høre, kan du streame enkelte afsnit eller abonnere på programmet. Ved at abonnere på podcast-udsendelsen, bliver alle nye afsnit automatisk hentet ned til dit digitale bibliotek.

4. Hør podcast offline

Hvis du vil høre dine podcasts uden at være på nettet, er det muligt at downloade alle afsnittene direkte til din telefon. Når udsendelserne er hentet ned på dit apparat, kan du høre dem uden at være på wi-fi eller 4G.

Små scener giver store udfordringer

De små storbyteatre og de mindre scener i provinsen kan stille lige så store kunstneriske krav til den enkelte skuespiller som større teatre. Foruden det faktum, at man er tættere på sit publikum, kan ansvaret, indflydelsen og ikke mindst intimiteten være større på de små scener, fortæller skuespillerne Magnus Bruun og Sarah Boberg.

Af Michael Müller

De fleste skuespillere kan skrive under på, at en scenes fysiske størrelse har en betydning for, hvordan en karakter skal gribes an og foldes ud. Det betyder noget, om man står foran 650 publikummer i Skuespilhuset eller foran 80 mennesker på et lille teater, hvad enten det er i byen eller i provinsen.

Men hvilken kunstnerisk værdi og hvilke udfordringer kan der ligge for den enkelte skuespiller på de små scener modsat de større? Hvori består den store forskel? For selv om de mindre scener som regel ikke har de samme muskler at spille med som på de store teatre, kan der være andre kunstneriske værdier på spil, når man træder op foran et lille publikum.

Magnus Bruun (f. 1984) er uddannet fra Skuespillerskolen i Odense i 2014. På få år har han prøvet kræfter med flere af de mindre teatre, heriblandt Teater V i Valby, Teater Grob på Nørrebro og Teater Momentum i Odense, hvor han var ansat i sæsonen 2014/2015. På Momentum debuterede han i monologen 'Fiaskomonologerne', instrueret af Erik Pold, som han senere fik en talent-Reumert for. Og netop dén forestilling, der tog afsæt i følelsen af at være en fiasko, gav ham tidligt en bevidsthed om, hvad de små scener kunne tilbyde ham.

Da skuespiller Magnus Bruun debuterede på Teater Momentum i Odense var det i 'Fiaskomonologerne'. Ifølge ham kan de små teatre gøre lidt mere, hvad de har lyst til. "Og det interessante er, at de små teatre tit tager fat i den lokale historie og prøver at inddrage byen i forestillinger," siger han. Foto: Teater Momentum.

"Jeg synes, at de små teatre er gode til at tage chancer. Dermed ikke sagt, at der ikke bliver taget chancer på de større teatre, men der er et større råderum på de mindre scener, eksempelvis på Teater Momentum, fordi de ikke er presset til at lave et bestemt antal opsætninger inden for fastlagte genrer. De små teatre kan gøre lidt mere, hvad de har lyst til. Og det interessante er, at de små teatre tit tager fat i den lokale historie og prøver at inddrage byen i forestillingerne. Det handler simpelthen om at gøre historien aktuel for det publikum, der er til stede og inddrage dem i forestillingen og vise dem noget, som de kender til. På den måde synes jeg, at man som skuespiller får adgang til andre historier, som man ikke møder på de større scener," siger Magnus Bruun, der bliver bakket op af skuespilleren Sarah Boberg:

"De små teatre har et mindre budget end de store teatre. De har færre publikumspladser, de skal have besat, og det gør nok, at de er mere villige til at tage chancer, de tillader sig noget mere om man så må sige."

Større indflydelse i processen

Sarah Boberg (f. 1966) har spillet på næsten samtlige af de københavnske scener, ikke mindst de små af dem som på Teatret ved Sorte Hest og Husets Teater på Vesterbro, hvor hun har været engageret i en årrække.

For hende er tilgangen til manuskriptet og prøveforløbet ikke mærkbart anderledes, hvad enten hun står på Nørrebro Teater eller på Teatret ved Sorte Hest med 80 sæder i salen.

Den store forskel ligger i det faktum, at man typisk kun er et par stykker til prøverne på et mindre teater.

"Forløbet bliver et andet, når man er få mennesker omkring en forestilling. Hvis man er to eller tre, arbejder man i et mere intimt rum, end hvis man er 12 mennesker i et ensemble. På den lille scene kan man komme hurtigere videre i processen og gå dybere ind i nogle ting i en forestilling, fordi man ikke er så mange til at tage en beslutning. Dermed ikke sagt, at man ikke kan skabe et nærvær og en intensitet på en stor scene, man skal bare fokusere energien i et større format," siger Sarah Boberg.

Magnus Bruun mener, at styrken i prøveforløbet på de små scener er, at man som skuespiller er mere "på", man har et større ansvar, fordi man er få til at skabe forestillingen.

"På de små teatre får man ofte store roller, fordi man er så få skuespillere til at løfte en forestilling. Derved kan jeg være med i forestillingen hele tiden, hvilket er noget anderledes, end hvis jeg medvirkede i et stykke på et større teater. Stykket kræver simpelt hen mere af mig. Det kan også bekræfte én i, at man sagtens kan bære en stor rolle og stå med det store ansvar. Jeg oplever, at man har en større indflydelse på forestillingen på et mindre teater. Når der ikke er flere end tre skuespillere, bliver ens ideer hørt mere, også i forhold til scenografien og de mere fysiske og praktiske ting," siger Magnus Bruun, der tilføjer, at selv om der ligger en intim og kunstnerisk tilfredshed i at arbejde sammen med kun to eller tre skuespillere, er der også en bagside, hvis det går galt.

"Når man har et stort ejerskab over en forestilling, kan en af udfordringerne være, at hvis den ikke bliver god, står man tilbage med et stort ansvar. Man er mere sårbar, når man er få skuespillere modsat et stort cast på en stor scene. Hvis forestillingen ikke bliver modtaget godt af publikum, er man få til at tage skraldet," siger Magnus Bruun.

I 2016 turnerede han rundt i Jylland med forestillingen '4,1 Promille', der handlede om unge og alkohol. Sammen med skuespilleren Lotte Bergstrøm optrådte de på skoler og små teatre, hvor han for alvor prøvede at stå med det store ansvar.

"Vi stod for alt. Fra kontakten til de steder, vi optrådte og til scenografien og opsætningen af scenen. Vi vaskede selv vores tøj og strøg vores kostumer. Vi havde mange kasketter på, vi stod for at sætte lys, indstille lyd og selv afvikle forestillingen, hvilket var noget helt andet, end da jeg spillede på Odense Teater, men det gav mig en stor respekt for mit fag, fordi jeg selv fik lov at stå med de mange opgaver, der er rundt om en forestilling."

En anden interaktion med publikum

Når prøveforløbet er overstået og man kommer frem til mødet med publikum, møder man som skuespiller den største forskel fra et stort til et lille teater.

For Sarah Boberg er det i dét øjeblik, at hun for alvor mærker forskellen. For hende er prøveforløbet ikke nødvendigvis markant anderledes på et lille teater i forhold til et større, hendes tilgang er den samme, men når hun træder op på scenen og næsten fysisk kan nå sit publikum og se, når de hiver deres mobiltelefon frem, kræver det noget andet af hende, end hvis der sad 500.

For Sarah Boberg er prøveforløbet på et lille teater ikke meget anderledes end på et større, men når hun træder op på scenen, kræver det noget andet af hende.

Foto: Team Players.

"Der er en anden koncentration i et lille rum. I et stort rum skal man bruge flere kræfter for at interagere med dem på de bagerste rækker, så de også føler, at der foregår noget nærværende oppe på scenen, men det behøver jeg ikke i samme grad på en lille scene, hvor jeg kan kigge alle publikummerne i øjnene. Så der er en større publikumskontakt. Jeg er mere sammen med mit publikum, og dér kan jeg godt føle, at det hele bliver mere intimt i forhold til samspillet med publikum, fordi det kan være sværere at etablere publikumskontakt på en stor scene," siger Sarah Boberg og fortsætter:

"Når man står i et lille rum, kan man føle, at der er mere på spil, fordi publikum kan se og høre alt, hvad jeg gør. De kan ligefrem høre, når jeg trækker vejret. Det gør, at publikum kan opleve, at de er mere deltagende i forestillingen. Sådan har jeg det i hvert fald selv, når jeg går til en mindre forestilling. Man er en større del af det," siger Sarah Boberg.

I mødet med publikum fremhæver Magnus Bruun den konkrete forskel, at de små teatre kan risikere ikke at have solgt så mange billetter på forhånd, som det ofte gør sig gældende på de større scener, og derved indtræder risikoen for at skulle spille for ganske få publikummer.

"Man bliver mere sårbar. Jeg synes, det kan være lige så angstprovokerende at stå foran et lille som et stort publikum. Derfor handler det i bund og grund om, at man stoler på det, man laver. Gør man det, er det lige meget, om der sidder 50 eller 400 mennesker. Man skal stole på sig selv og sine medspillere."

Hvad giver det dig kunstnerisk at stå foran et lille publikum?

"Jeg ånder og lever sammen med mit publikum, når jeg spiller, og det mærker jeg mere, når jeg står på en lille scene og er tættere på publikum. Jeg kan mærke dem, se deres reaktioner og høre dem. På den måde bliver det mere en fælles oplevelse end, hvis de sad langt fra mig. Samtidig oplever jeg, at man tit får lov til at prøve sig selv af på et helt andet plan på de små scener. Man får lov til at dykke ned i flere forskellige slags roller, som man skal udfolde med en eller to andre skuespillere. Og i den forbindelse føler jeg, at jeg har fået lov til at spille utrolig mange forskellige ting på de små teatre. Det er en gave, for det giver mig muligheden for at dygtiggøre mig og prøve mig selv af, eftersom jeg måske både skal spille faren, vennen og den 14-årige pige – jeg kommer hele paletten rundt," siger Magnus Bruun.

Den økonomiske forskel

Sarah Boberg oplever den samme kunstneriske tilfredsstillelse på såvel de små som de store teatre. For hende handler det dybest set om materialet og det at være til stede i det stykke, hun arbejder med. Til gengæld oplever hun en stor forskel rent økonomisk.

"Den store forskel er, at man får væsentligt meget mindre i løn på et lille teater, hvor en månedsløn typisk er 25.000 kr. inklusiv pension og det hele, mens man kan få over 30.000 kr. på en stor scene. Og det betyder selvfølgelig noget, men det får mig ikke til at fravælge de små teatre," siger Sarah Boberg.

Nye regler om opholdskrav

1. januar kom der et nyt krav, du skal opfylde for at få dagpenge: Opholdskravet. Det betyder, at a-kassen fremover ser på, hvor længe du har opholdt dig i Danmark eller et andet EU/EØS land, hvis du en dag bliver ledig og søger om dagpenge.

Opholdskravet gælder fra 1. januar 2019 og bliver indfaset frem til 2021. For at have ret til dagpenge skal du:

- Fra 1. januar 2019 have opholdt dig i Danmark eller et andet EU/EØS land i mindst 5 ud af de seneste 12 år
- Fra 1. januar 2020 have opholdt dig i Danmark eller et andet EU/EØS land i mindst 6 ud af de seneste 12 år
- Fra 1. januar 2021 have opholdt dig i Danmark eller et andet EU/EØS land i mindst 7 ud af de seneste 12 år

Det betyder, at hvis du i løbet af 2019 bliver ledig og søger om dagpenge, så skal a-kassen sikre sig, at du har været i Danmark eller et andet EU/EØS land i mindst fem ud af de seneste 12 år. Med dit samtykke tjekker FTFa det helt automatisk i cpr-registret.

Opfylder du ikke opholdskravet ved første tjek i cpr-registret, så er der en række undtagelser, der alligevel kan få dit ophold uden for EU/EØS (fx i USA) til at tælle som ophold i inden for EU/EØS. Undtagelserne kræver dog særlig dokumentation. Du kan læse om undtagelserne på ftfa.dk/opholdskrav og sørg for at kontakte a-kassen, hvis du mener, du er omfattet af en af undtagelserne.

Hvis du arbejder eller får arbejde i Storbritannien

A-kassen afventer i skrivende stund den aftale, der kommer omkring Storbritanniens udmeldelse af EU (Brexit).

Hold dig opdateret om Brexit på ftfa.dk/opholdskravet. Hvis du har spørgsmål til, hvordan opholdskravet påvirker dig kan du kontakte FTFa på 70 13 13 12 hverdage mellem kl. 8-18 og få personlig vejledning.

Vær opmærksom på, at opholdskravet ikke alene skal være opfyldt for at få ret til dagpenge. Kravet om et års medlemskab af a-kasse og en årsindkomst på 233.376 kr. skal også være opfyldt.

Disse regler gælder også, hvis du søger om syge- eller barseldagpenge.

Er pensionsvæ- rt at forstå?

**Pension er ikke så svært at forstå,
hvis du starter på mitpfa.dk**

Med et godt overblik kan du hurtigt få styr på både opsparing og forsikringer. Så ved du nemlig, hvordan du er dækket i hverdagen, og hvilken tilværelse du kan se frem til som pensionist.

Du kan se og justere din ordning på mitpfa.dk, og du er også velkommen til at booke en rådgivning på 39 17 60 19.

Se hele din ordning på mitpfa.dk

Reumert

– død eller levende?

Efter 20 år som vært og sponsor for Danmarks scenekunstpris meddelte Bikubenfonden i juni sidste år, at de ikke længere ville finansiere Årets Reumert. Trods dette bliver Årets Reumert alligevel uddelt i år. Folkene bag leder efter ny sponsor.

Af Katrin von Linstow

Årets Reumert er blevet uddelt til den bedste danske scenekunst hvert år siden 1998 og i alle årene har Bikubenfonden stået bag uddelingen. Derfor kom det bag på mange, da fonden meddelte, at de ikke fremover ville sponsorere Reumert-prisen.

I deres evaluering af prisen konkluderede Bikubenfonden, at prisuddelingen ikke understøttede deres strategi på en række væsentlige områder. Blandt andet havde Årets Reumert ikke det nyskabende og udviklende fokus, som er centralt i Bikubenfondens arbejde. Selv om det dog også blev konkluderet, at prisen er forbundet med høj faglighed og fungerer som kvalitetsstempel for forestillinger og scenekunstnere.

Samtidig med udmeldingen forsøgte fonden at række ud efter en ny organisation, der kunne føre prisuddelingen videre. Det lykkedes dog ikke og dermed var der ikke meget, der tydede på, at prisen ville blive uddelt i år.

Kører på minimumsbudget

Men bag kulisserne arbejdede juryen og teaterbranchen videre. Med hjælp fra Dansk Teater, scenekunstfestivalen CPH Stage, ISCEENE.dk og Have Kommunikation har man sikret, at Årets Reumert alligevel bliver uddelt i juni 2019. Reumert-juryen har ønsket at fortsætte arbejdet, også selvom de skal rejse land og rige rundt for at se teaterstykkerne for egen regning.

"Vi vil gerne fra juryens side lukke og slukke med værdighed. Det mener vi er vores pligt. Derfor har vi i juryen lavet en musketered, der går ud på, at vi gør arbejdet for i år færdigt. Vi er glade for at Dansk Teater, CPH Stage og Have Kommunikation bakker op om juryens ønske om at få uddelt Årets Reumert 2019. Vi kunne ikke have gjort det uden dem," siger Jakob Steen Olsen, medlem af Reumertjuryen.

Reumert uddelingen anno 2019 bliver dog ikke som vi kender den. I skrivende stund er der ingen statuer eller pengepræmier. Kun æren. Uden en sponsor er der nemlig ikke råd til den slags. Til gengæld er der masser af kærlighed og rosende ord.

Prisen og pengene

Men hvorfor kræver prisuddelingen så stor en økonomi, når andre priser kan uddeles for et langt mindre budget?

Ifølge Dansk Teaters direktør Louise Stenstrup kræver en prisuddeling i denne størrelsesorden, der både kan være med til at styrke det brede kendskab til scenekunst og som samtidig kan profilere dansk scenekunst international, et stort opsæt – både iht. anmeldere, præmier, markedsføring samt etablering og planlægning af prisarrangementet. "Et prisarrangement skal ikke være en intern fejring i branchen, men derimod være med til at åbne danskernes og internationale aktørers øjne for scenekunsten herhjemme", siger hun.

Michael Eigtved, lektor ved Institut for Kunst- og Kulturvidenskab på Københavns Universitet, mener også at Reumert kræver en stor fond med en stor økonomi bag sig, fordi pengene er med til at give prisen en 'synlig' værdi.

"Desværre lever vi jo i en verden som sætter penge over ære. Et arbejdslegat på 100.000 kr. anses for at være bedre end et på 20.000 kr. Ære er jo dejligt, men penge har en central betydning. Derfor må man håbe på, at lignende fonde såsom Augustinus Fonden vil tage opgaven på sig."

Hvad der sker med Reumert fremadrettet ved ingen – heller ikke juryen. De håber blot, at de har købt prisuddelingen noget tid.

Hvis ikke Årets Reumert overlever, er håbet, at en ny scenekunstpris vil se dagens lys.

"Prisuddelinger er en mulighed for at vise, at Danmark faktisk har kvalitet på alle scenekunstens hylder. Det er et udstillingsvindue, som viser troen på den danske scenekunstbranche," siger Jakob Steen Olsen.

Michael Eigtved er enig og tilføjer: "Årets Reumert er helt speciel, fordi den uddeles af folk med kærlighed til og respekt for scenekunsten. Og det er en ganske særlig ting."

FAKTA OM REUMERT-PRISEN

Årets Reumert blev indstiftet af Bikubefonden i 1998, hvor skuespilleren Bodil Udsen modtog en hæderspris. Siden da har fonden hvert år uddelt priser til de mest bemærkelsesværdige scenekunstnere og største kunstneriske oplevelser. Formålet med Årets Reumert er at synliggøre de ekstraordinære præstationer inden for scenekunsten og stimulere interessen for det levende.

DSF STUDIO NYE KURSER OG EFTERUDDANNELSE I FORÅRET:

ÅBEN STUDIO:

fri træning for 200 kr. pr. halvår

Improvisation med Kasper D. Gattrup, tirsdage til 7. maj

Filmskuespil med Christian Tafdrup, onsdage til 27. marts

Stemmecoaching med Klaus Møller, torsdage til 28. marts

Nye underviser i Åben Studio forår:

Filmskuespil med Rasmus Kloster Bro, onsdage fra 3. april

Drama og tekstarbejde med Rhea Leman, fredage fra 5. april

Stemmemassage med Naja Månsson, mandage fra 29. april

KURSER:

Operakursus med Anne Barslev

25.-29. marts, tilmelding snarest – pris: 500 kr.

På dette operakursus skal vi arbejde med sangerens dramatiske valg i forhold til materialet. Anne Barslev er uddannet operainstruktør fra Hogesschool voor de Kunsten i Amsterdam og instruerer i store træk altid på dansk og tit på en lidt anden måde end forventet.

Selvangivelse for scenekunstnere med Bent Malinovsky

8. april, frist 25. marts – pris: 50 kr.

Et brugbart kursus, som slet ikke er så tørt, som det lyder! Bent Malinovsky er cand.merc.aud. fra CBS, musiker og har sin egen revisionsvirksomhed med kunstners regnskaber og skatteforhold som speciale.

Voice Lab Workshop I & II with Perrin Manzer Allen

tilmelding snarest – pris: 400 kr.

I - Beginners, 8.-9. april. II - Advanced, 11.-12. april.

These workshops will help you gain a better understanding of your voice by offering you a clear description of how the voice is build and providing tools and

techniques to help continue your growth. Focus is on the effects of singing different styles. Perrin Manzer Allen's reputation as one of the pre-eminent European vocal coaches, has given him the opportunity to work with singers across many musical genres and opera, operetta etc.

Self tape kursus med Thomas Chaanhing

24.-26. april i København, frist 22. marts – pris: 400 kr.

Se kursustekst under Odense.

Meisner Technique for performers and dancers with Jon Bonnici

29. april-1. maj, frist 29. marts – pris: 350 kr.

The workshop will be focusing on how to use the technique as a dancer and/or performer, but all professions are welcome to apply. Jon Bonnici followed a

philosophy BA with the 3-year actor training at RADA in London and has worked with the Meisner technique for the past 10 years.

AARHUS:

Film i Vestdanmark – Konference & workshop

30. april 9:00-17:30, frist 9. April. Det er gratis at deltage

DSF inviterer i samarbejde med Filmby Aarhus, Aarhus Filmværksted og Dionysus Media til en dag med interessante debatter og inspirerende workshops. Gennem debatter og workshops sætter vi fokus på

arbejdsmuligheder og fagforståelse for skuespillere og filmfolk i Vestdanmark. Arrangementet henvender sig til både skuespillere og filmfolk i branchen.

Indlæringskursus med Dan Schlosser

6.-9. maj, frist 2. april – pris: 400 kr.

På dette kursus er der fokus på skuespillerens oplærings- og stemmearbejde foran mikrofonen, men henvender sig til alle, som har behov for at indtale, foredrage eller oplæse tekster. Dan Schlosser har ved siden af det egentlige skuespillerarbejde beskæftiget sig meget med oplærings- og indlæringsarbejde i alle tænkelige afskygninger og undervist i det i en lang årrække.

AALBORG:

Audition, self tape og cold read med Andreas Lyon

8.-10. maj, frist 2. april – pris: 350 kr.

På dette kursus kommer du til at prøve kræfter med teknikken cold read i forbindelse med auditions og self tapes. Cold read-teknikken forøger evnen til hurtigt at se opgaven klart, træffe stærke valg og gå ind i rummet med fornyet sikkerhed og glæde – hvad enten det er hos casteren eller hjemme med self tape. Andreas Lyon er skuespiller og acting coach og har arbejdet på serier som 'CSI' og 'Weeds'.

AARHUS:

Castingworkshop med Djamilia Hansen

20.-22. maj, frist 11. april – pris: 400 kr.

Castingproces eller -resultat? Få det bedste ud af at gå til casting. På denne workshop arbejder deltagerne med forberedelse til casting, tekstarbejde, improvisation og kameraforståelse. Djamilia Hansen har arbejdet som casting director siden 2002 på både film og tv og har sin baggrund fra teater.

ODENSE:

Self tape kursus med Thomas Chaanhing

23.-24. maj, frist 16. april – pris: 400 kr.

Målet med kurset er at give dig gode og brugbare redskaber, så du kan give dig i kast med self tape-disciplinen, som efterhånden er en meget anvendt metode, især i udlandet. Skuespiller Thomas Chaanhing har fået hul igennem til det internationale marked med self tapes, og han har blandt andet medvirket i produktioner som Netflix' 'Marco Polo', den engelske tv-serie 'Strangers' og den amerikanske serie 'Ransom'.

Masterclass with Patsy Rodenburg – How to be unforgettable present as an actor

15.-16. juni, frist 11. april – pris: udøvende: 1.600 kr. / observatør: 600 kr.

During the workshop Patsy Rodenburg will work with participants on body centering and "Presence" through greater self-awareness. Shakespeare's King Lear is the play that will be used during the workshop. You may choose to work in Danish or English. Patsy Rodenburg is considered one of Britain's most highly-regarded voice teachers. She has worked regularly with renowned actors such as Judi Dench, Ian McKellen, Daniel Day-Lewis, Nicole Kidman, Orlando Bloom, Hugh Jackman, and Natalie Portman.

Læs mere om kurserne, Åben Studio, frister og tilmeld dig på hjemmesiden under DSF Studio.

DEBAT

Når politik bliver et kunstnerisk anliggende

Mine Damer og Herrer

Når du læser dette, er vi måske lige midt i valgkampen og om få dage skal du sætte dit (alt)afgørende kryds, der kan få (alt)afgørende konsekvenser for din, min og vores børns fremtid – og ikke mindst for kunsten og kulturens fremtid!

Jeg vil vove at påstå, at størstedelen af os (altså lige bortset fra 'Happy Ending'-instruktøren) stemmer til venstre for midten, hvilket giver os et okay udgangspunkt for vores fremtidige virke og eksistens i en ellers nedprioriteret branche. Men vi er sgu på røven, igen, hvis valget tipper til højre!

Jeg mener, at det er vores, os kunstneres, primære ansvar i dette vanvittig vigtige valgår at bidrage med ALT, hvad vi har at give til vores fælles demokratiske proces, folketingsvalget, så det bliver en succes. Vores indflydelse, vores stemmer, både i en valgkamp og i det hele taget, er en dyb nødvendighed for vores samfunds ve og vel – og det ansvar må vi gøre os bevidste nu og her – og handle ud fra!

Men hvor langt vil *du* gå for at påvirke dine fans, dine følgere, din familie, venner og kolleger, så vi får vendt en synkende, kunstnerisk skude.

Vil du smide tøjet som jeg?

Vil du melde dig ind i et politisk parti?

Vil du sætte dit kunstneriske virke på standby og stille

op som folketingskandidat som jeg?

Vil du skrive på facebook, hvem eller hvilket parti du stemmer på?

Tør du det?

Vil du det?

Og hvis ikke, hvorfor?

Tænk over det...

Op til midtvejsvalget i USA i 2018 tweetede Taylor Swift sin politiske holdning og opfordrede sine følgere til at gå til stemmeurnerne, hvilket gav et yderst positivt og overraskende resultat. Tænk hvis alle Robert-, Bodil- og Reumert-vindere eller LOC, Medina, Mads Langer eller selveste Lars von Trier og Susanne Bier gjorde noget lignende...? Hvordan vil det påvirke de danske vælgerne og ultimativt selve valget?

Det er svært at svare på...

Men én ting kan jeg svare på, og det er, at jeg vil kæmpe hårdt og passioneret for kunstens ve og vel, kæmpe for dine og mine rettigheder som kunstnere, kæmpe for at omprioriteringsbidraget ophæves og kæmpe for, at vi får et paradigmeskifte fra en altdominerende højrefløjs kunst- og kulturpolitik til en mere inkluderende, tolerant, mangfoldig og bæredygtig kunst- og kulturpolitik, hvis jeg bliver valgt ind i Danmarks vel nok største teater- og cirkusinstitution: Christiansborg.

Jeg tager en for holdet.

Og holdet er dig og mig og hele vores branche.

Det er nu mine damer og herrer!

Og ikke efter tæppet er faldet.

Af Christian Gade Bjerrum, Liste Å

Baggrunden for salg af sommerhuse

I anledning af at vi har sat sommerhusene til salg, har vi fået et par henvendelser fra medlemmer, som har været kede af, at vi har taget dette skridt. I bestyrelsen er vi rigtig kede af, at det desværre er nødvendigt at sælge sommerhusene i Saunte og Lønstrup. Kernen i problemet er, at husene er ejet af en fond.

Revisionen gjorde os opmærksom på problemet for flere år siden. I 2013 gennemførte vi en analyse af fondens økonomi, og den viste, at fonden manglede omkring 500.000 kr. årligt for at løbe rundt. Underskuddet er løbende blevet dækket af forbundet. På den baggrund blev der igangsat en lang række initiativer. For eksempel blev lejen sat op og vi forsøgte at langtidsudleje husene om vinteren (det lykkedes delvist i Lønstrup). Desuden kontaktede vi en række andre

fagforeninger for at høre, om de var interesserede i et samarbejde. Det var de desværre ikke.

Tværtimod er der flere andre fagforeninger, der også har solgt eller er i gang med at sælge deres sommerhuse. Vi undersøgte også, om det ville være muligt at udleje sommerhusene til andre, eventuelt via et udlejningsbureau, men det må vi ikke.

I november 2015 så bestyrelsen sig nødsaget til at sætte de fire huse i Marielyst til salg, og salget blev endeligt godkendt af myndighederne i 2016.

Salget har imidlertid ikke løst de grundlæggende problemer. Det er ulovligt at have en fond, der giver underskud og har gjort det i flere år anfører Civilstyrelsen og revisionen. I øjeblikket putter vi 250.000 medlemskroner ind i fonden i år.

Vi har forsøgt alt, men kan ikke rette op på økonomien inden for lovens rammer

Huset i Saunte har haft 24 gæster og huset i Lønstrup 17 i løbet af det seneste år. Det er således 6000 kontingentkroner, vi sender med hver udlejning. På den baggrund har vi faktisk ikke noget valg

Når husene er solgt og fonden nedlagt, håber vi, at vi vil stå tilbage med en sum penge, som vi kan anvende til andre feriemål. Det glæder vi os til.

Kærlig hilsen,
Bestyrelsen

Vi SKAL have producenterne i tale

Foto: Henning Hjorth.

Jeg er glad for, at jeg ikke har så meget hår for tiden. For jeg ville have svært ved at holde styr på det med den vind, der blæser i film- og tv-verdenen. Samtidig med at der bliver produceret mere end nogensinde før, er der også et koloenormt pres på kunstnerne for, at vi skal afgive vores rettigheder og gå ned i løn. DR TV og de øvrige producenter presser os, så man skulle tro, det var koordineret. I mange år har vi haft en aftale med producenterne, som vi kalder *den danske model*. En model, der går ud på, at man som udgangspunkt betaler kunstnerne en relativt lille løn og så deler man de fremtidige indtægter via kunstnernes og producenternes rettigheder i serien eller filmen. Modellen er god, fordi vi som et "lille" sprogområde relativt billigt kan producere dansk indhold og derfor både kan tænke bredt og nicheagtigt. Hvis man ændrede modellen og gjorde det som streamingtjenesterne og producenterne ønsker, nemlig at lave en buyout – dvs. betale for dine rettigheder up front så de ved, hvad det koster – ville det blive så dyrt at producere, at det ville gå ud over det danske indhold. Derfor klinger det hult i mine ører, når producentforeningen siger, at de er super optaget af dansk indhold.

Når jeg siger, at det bliver dyrt, er det fordi jeg forudsætter at en buyout, eller frikøb af rettigheder, indeholder en økonomi, som afspejler det, vi mister ved at skrotte den danske model. Men det er heller ikke en naturlig ting for producenterne og streamingtjenesterne. De skeler mod Norge og NRK-modellen, hvor de norske skuespillere frigav deres rettigheder mod at mindstelønnen blev hævet. Det har dog vist sig at være en dårlig ide og forretning for kunstnerne. For mindstelønnen bliver stort set kun brugt på niche-produktioner og ikke på de store dramaserier og søndagsserier på DR

Jeg ligger tit søvnløs, når jeg tænker på de kræfter, vi er oppe imod og ikke mindst vores medlemmers ret til et anstændigt liv og en anstændig løn. Og det værste er, at det gode samarbejde og den gensidige anerkendelse, der altid har været mellem kunstnerne og producenterne, er ved at gå fløjten. Kunstnerne har været nødt til at skabe et forhandlingsfællesskab for at få producenterne i tale. Vi har prøvet i 2-3 år at få lavet en ordentlig aftale med dem, men producenterne vil ikke længere acceptere "den gamle verden" og de er modstræbende i samarbejdet med os ind i den nye digitale tidsalder. Tonen er blevet ophedet og følelsesladet, og lige nu er både producenter og kunstnere gidsler. Vi ved godt, det ikke bliver ideelt for os, men vi er nødt til at snakke

sammen om, hvordan vi løser udfordringerne. Vi er endda også klar til at anerkende, at nogle af de aftaler vi har, er antikverede og hører en anden tid til. Vi er også klar over, at internationale produktionsvilkår har ændret sig, og at vi må ændre os med dem. Men at vi skal give afkald på vores rettigheder OG gå ned i løn, er jo ikke en forhandling. Det svarer til at tilbyde en krigsfange, at vedkommende selv kan vælge, hvordan han skal henrettes. Producenterne frygt er, at streamingtjenesterne gør virkelighed af deres trusler og flytter deres produktioner til andre lande, men den trussel har de fremsagt i alle lande, de har haft konflikt med – og har endnu ikke gjort alvor af truslen. Det ville også være mærkeligt at lave 'Pelle Erobreren', 'Matador' eller 'Gøngehøvdingen' i Kasakhstan.

Somme tider får jeg lyst til at råbe til de fine advokater i Armani jakkesæt og Louboutin hæle, at de kan flytte til Antarktis og lave pingvinfilm der. Men jeg tænker på vores medlemmer og deres fremtid. Vi er nødt til at finde en løsning.

Jeg håber, at 2019 bliver samtalens år. For dansk film og tv's skyld. For dansk indholds skyld.

Benjamin Boe Rasmussen,
Formand for Dansk Skuespillerforbund

Fødselsdage

Bent Vejlby	20. marts	95 år
Morten Hovman	25. marts	70 år
Jytte Abildstrøm	25. marts	85 år
Niels-Martin Eriksen	25. marts	50 år
John Lambreth	27. marts	70 år
Pernille Hansen	27. marts	60 år
Elisabeth Thaulow	8. april	75 år
Joen Bille	11. april	75 år
Christine Skou	13. april	50 år
Kurt Dreyer	22. april	75 år
Lone Hertz	23. april	80 år
Vibeke Illum Juul	23. april	70 år

TEATER V

"Den fortjener et stort publikum"

HELVING FOLKEBLAD

"...urovækkende
og flot formidlet ..."

TEATERAVISEN

BERUSELSE

EN MUSIKALSK OG TRAGIKOMISK FORESTILLING
OM AT VÆRE PÅRØRENDE TIL EN ALKOHOLIKER

27. - 31. MAR

"...Forsrygende forestilling.
Meget underholdende..."

KULTURKONGEN.DK

"... publikum udfordres
på sanserne ..."

FYENS STIFTSTIDENDE

"...får smilet frem
fra øre til øre..."

DEN4VÆG.DK

LIVINGSTONES KABINET

RANDOM

SCENISK DADAISME. TILFÆLDIGHEDERNES SKØNHED.
EN SANSELIG LARMENDE OG SYRET TEATERKOLLAG

3. APR

"... Sædeles
underholdende ..."

CPH-CULTURE

"... Der bliver
grinet højt ..."

SCENEKANTEN.COM

"... Stykket lever
længe efter..."

BØRNIBYEN.DK

"... En rigtig fin
forestilling ..."

KULTURKONGEN.DK

KARIUS og BAKTUS

De to frække tandtrolde

4 - 8
år

VALBY 12. - 28. APR - DANMARKTURNÉ 2. - 25. MAJ

PRØVEHALLEN

PORCELÆNSTORVET 4
VALBY

2 MIN FRA VALBY STATION
500 P-PLADSER

TEATERBILLETTER.DK 70202096

STYTTET AF
KØBENHAVNS KOMMUNE

& VALBY LOKALUDVALG

TEATER-V.DK